

Библиотека

Тукъ

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира;
до редакцията на в-къ
„Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

80 ст. на първи
и 50 ст. на четвърта стра-
ница за гармоничен редъ.

За обявления на след-
ващия пристави се плаща
по 0.4 ст. на дума.

Неплатени писма не
приематъ.
Рекламини не се връщатъ.

Георги Желѣзковъ

бивши държавенъ адвокатъ,

се установява на частна практика въ Варна. Писалище на ул.
„Ташъ йолу.“ Води и зашитава дѣла предъ всички сѣдилища
въ царството.

КУРСЪ ПО ДАМСКИ ДРѢХИ.

Отъ 15 т. м. откривамъ едногод. курсъ по горни и
долни дамски дрѣхи. Желаящитъ да посѣщаватъ курса
да се отнесатъ лично до менъ 4 уч. 5 линия № 10.

М. Матѣва.

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената
фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ
ателието си по най послѣднитъ изисквания на фотографското
изкуство, което отвориохъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ
фирмата

I Модерна художествена
ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ аглиовото високо здание на улица „Прѣслав-
ска“, срещу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитъ ще се изра-
ботватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ,
I умидругъ и Матова книга, а така също ще приемамъ пор-
тети за уголемяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни
групи, също ще изработвамъ портрети по желание — върху
копринени, атласени и др. платове, които ще позволяватъ да
се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се уверите
че другадѣ нѣмските намѣри подобна артистична изработка
която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се уверитъ още, че не трѣб-
ва за напѣдъ да изпращате портрета си за уголемяване въ
странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежателъ на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Купувайте акции!

Продавамъ 350 акции отъ Кредитното
„Акц. Д-во НИВА“ — Каварна.

Справка при Н. Т. Камбуrowъ.

2-3

Балчикъ.

Д-ръ Кикола Траковъ

бывшъ членъ на Софийски Апела-
тивенъ Сѣдъ

АДВОКАТЪ

Писалище улица „Славница“, домъ
Пананчевъ.

Демократическа панама

Шумътъ на прѣстѣнитъ
афери въ Министерството на
вътрѣшнитъ Дѣла се разнася
въ цѣлата страна. До като Мали-
новъ се хвалеше, че при режи-
ма на демокрацията корупци-
ята прѣстанала, коренитъ ѝ се
прѣсушиха, събитията дойдоха
да го опровергаватъ и да му за-
пушатъ устата. Слѣдете еже-
дневната преса и ще видите, че
разоблаченията слѣдватъ едно
подиръ друго; замѣсенитъ лич-
ности се явяватъ и изчезватъ,
като въ колесодоскопъ, и общес-
твениия скандалъ добива все по
широки и по грозни размѣри.
Гнилоостъ и мерзости отъ раз-
ложение вѣе не само въ Вътрѣш-
ното министерство, но и въ всич-
ки други държавни учреждения.
Аферитъ се разнищватъ посте-
пенно и сигурно тѣ ще пото-
пятъ въ калѣта доста видни
дѣятелности на корумпирания
„царска демокрация“. България
е заприличала на корабъ въ
бурно врѣме, когато разяренитъ
вълни тласкатъ като трѣска —
ту насамъ, ту вататъ — съ
страхъ да го изхвърлятъ на
брѣга или да го разбиятъ о
скала. Висши чиновници и депу-
тата се обвиняватъ и изоблича-
ватъ въ кражби, мошеничества,
рушвети и подкупи . . . Надъ
всички демократи се е надве-
силъ грозния облакъ на подо-
зрѣнието.

Гдѣ остава нравственната
мощъ на демократическата пар-
тия? При кой другъ режимъ нѣй
сме виждали толкова прѣстѣлни
афери, които свидѣтелствуватъ
за нестѣнѣната анархия въ
държавното управление? И не
сж ли прави стамболиститъ да
се гордѣятъ, че тѣхнитъ достой-
ни замѣстници полагатъ всич-
ки усилия и гръжи, ако не да ги
наминатъ, поне да ги конкури-
ратъ въ кражбитъ и злоупотрѣб-
ленията?

Никой не би могълъ вече да
отрѣче, че управлението на без-
користнитъ нѣкогашъ караве-
листи е управление на най-гну-
савата поквара! Въ тригодиш-
ното си властване тѣ извър-
шиха толкова много мерзости,
колкото всички предшествующи
реакционни правителства не сж
извършили. Това е позоръ не
само за оскандалената власту-

юща демократическа шайка, но
и за самата България, която,
по едно фатално стѣчение на
обстоятелствата и по нѣкакви его-
истични расчѣти, е попаднала въ
пригръдкитъ на вѣлка!

Току що се откри аферата
Байнеръ, на спѣната излѣзоха
многожество други афери, една
отъ друга по отвратителни. Руш-
вети и подкупи отъ всички пуб-
лични търгове, кражби отъ про-
дажба на лешуници машини, отъ
каси, избирателни карти, CONCE-
сии и др. Свърхъ всичко това,
злоупотрѣбление на 500,000 хи-
лядни македонски фондъ; по го-
лѣмата частъ отъ този фондъ е
попаднала въ бездѣнния джебъ
на разни демократически дѣйци
и депутати, които бѣха моно-
полизирали честността само за
себе си . . .

Изнесенитъ до сега факти сж
прѣдостатъчни за да обрису-
ватъ най нагледно дълбоката
поквара, която систематически
е била поддържана отъ днешно-
то правителство. Като чете чо-
вѣкъ ежедневнитъ раскрытия на
печата, той остава подъ тѣжно-
то впечатление, че демократи-
ческата панама е взимала тѣв-
рдѣ широки размѣри. Мечътъ на
правосъдието се подига, но той
не ще бжде въ състояние да
срази малкитъ и голѣми винов-
ници, защото жалката „царска
демократия“, ако и на вздиха-
ние, но тя все ще глѣда да спа-
си своитъ аденти. Като е така,
на будното българско общество
се налага повелителната длѣж-
ностъ да води непримирима бор-
ба срещу тържествующата ко-
рупция и срещу нейнитъ висо-
ко поставени крѣпители. Демок-
ратическата панама съставля-
ва неокачествимъ общественъ
скандалъ и нейнитъ автори, на-
чело съ днешнитъ недостойни
министри, трѣбва да бждатъ
подвергнати подъ жестоки и
неумолими удари на независи-
мия общественъ сѣдъ.

ПОЛИТИКА НА ЛЖКАТУШАНЕ.

Демократитъ прѣтѣриха фiasco
по всички направления.

Въ вътрѣшната си политика тѣ въ-
ведоха аферитъ и решениитъ като
основенъ принципъ въ управлението.
Вѣстникитъ близо вече мѣсѣцъ съб-
личатъ мантинитъ, съ които се при-
криватъ мръснитъ афери, и още не се
е дошло до края и да се каже: „всич-
ки афери сж открити“.

Но демократитъ показаха своето

Търговци! Рекламирайте стокитъ си въ в. Свѣткавица

невѣжество и въ външната си политика. Тѣ, както и стамболетитѣ, прѣди идването си на власт гърмѣха съ хвалбите си, като се прѣдставляваха за голѣми дипломати и отечествоспасители, тѣзи патриоти считаха себе си за „Божии избраници“ — изпратени да разрѣшатъ съ война Македонския въпросъ. Самия президентъ Малиновъ не закъсни да се изкаже при обявяването на независимостта и царството, че кръвъ ще се лее, но нѣма нищо да се плати, а Парижкия ни дипломатически агентъ въ сѣщото това врѣме корегира президента и каза: „кръв не ще леемъ, но ще платимъ“. И двамата прѣдставители на държавата казаха по нѣщо истинско, защото и кръвъ се пролѣ въ Русе и пари се платиха въ Цариградъ.

По тѣзи глупави изявления управлението на министрите не правиха само у насъ въ България; тѣ се забравиха до тамъ, та почнаха да ги правятъ и въ странство при посѣщенията, които направилъ царъ Фердинандъ. Прѣсния сж въ паметта на българскитѣ граждани направени военствени изявления на Паприкова въ Русия и противорѣчивитѣ изявления на Малинова.

И тии хора не се посрамяха да отидатъ въ Цариградъ да опровергаватъ и облизватъ изпукотото.

Отъ друга страна, Липчевъ като врѣмешъ управляющъ външното Министерство по поводъ бѣжанците държа остъръ езикъ спрямо Турция; идва министра Паприковъ и анулира казаното отъ Липчева.

Отъ тая шаткава и луда демократическа политика, у външния свѣтъ се породилъ едно недобѣ, повѣ политиката на Българското правителство, резултата отъ което е послѣдната Романо-Турска военна конвенция. И чуди се невѣжото българско правителство защо съсѣдната ни Романия се е рѣшила на подобна авантюра. Не се чудете, господа демократи, такава политика на лжкатушене, довежда до такива резултати! Вие трѣбваше да бждите прями въ своята външна политика отъ самото начало на вашето управление — война или мир! Но Вие карахте чисто по македонски „и овде и онде“; такава е и политиката ви; тя носи само злий на тая нещастна страна. Свѣстете се, защото въ противенъ случай, ще Ви наричатъ не само аферисти, но и *прѣдатели*!

ХРОНИКА

Изъ партийния животъ.

Научаваме се, че централното бюро на Прогресивно либералната партия свиква за 26 т. м. членоветѣ на Върховния комитетъ на сѣщата партия. До колкото узнахме Върховния комитетъ е свиканъ на двудневно заседание за да обсъди и разрѣши нѣкои въпроси относещи се до партийната организация.

Демократически банкетъ.

Варненскитѣ демократи устройватъ банкетъ за 22 т. м. Въ лансираната и залѣнена по улицитѣ покана се казва: на 22 Септемврий 1908 г. демократическата партия извърши едно отъ най-великитѣ и свѣтли дѣла изъ съврѣмешната българска политическа история — провъзгласяване независимостта. Авторитѣ на тази покана сж направили едно важно опущение, което ний ще допълнимъ. Тѣ умислено замѣлчаватъ, че тази независимостъ се откупи за 125 милиона лева грѣшни български пари, които демократическото правителство брое на Турция. Човѣшката история не познава другъ подобенъ случай, щото национална независимостъ да се е купувала съ пари. Разбира се, това не прѣчи на каравелитѣ да банкетиратъ и да прикриватъ позора, който бѣ извършенъ за смѣтка на българския народъ.

Турско-румжиската конвенция.

Столичния в. „България“, органъ на Прогресивно либералната партия, като разглежда въ уводна статия сключената турско-румжиска конвенция, прави слѣдното заключение: „И така, турското правителство е правило и прави всичко онова, което демократитѣ, като партия на войната, би трѣбвало да направятъ, за да осигурятъ прѣдварително войната. Денъ най-скандалното и най-печалното въ сжщото врѣме е, че безъ да има ни сериозното намѣрение, нито куража за една война, демократическото правителство е успѣло, чрѣзъ безраскладната си игра на война и на миръ, да подготви обграждането на самата България съ неприятелски обръчъ. Турско-румжиската конвенция, или турско-румжиското споразумѣние, или турско-румжиската интимностъ — това нѣма голѣмо значение, щомъ става

за наша смѣтка — с резултатъ на безалаберната политика на демократическото правителство. Повтаряме, безалаберна политика, не защото бѣ политика на войната, а защото бѣ политика на военитѣ тулурдичи.

Демократически нрави.

„Вчера 12, провадийскитѣ демократи избираха окол. бюро. За тая цѣль отъ Варна идва г. Кжневъ. Бѣ оповѣстено съ афиши и писма на цѣла околия и прѣдполагатъ, че ще дойдатъ много хора, бѣ опрѣдѣлено за събраниято да стане въ Еврейския салонъ.

Отидоха всички 28 души: градекия бирникъ, акцизния началникъ, писари. Рѣчи не се държахъ нѣмаше на когото. Но най-интересното бѣ, че *стражаритѣ се водѣха и гласуваха съ бюлетини за бюро въ присѣдствиято на окол. началникъ и подъ прѣдседателството на подпрѣдсателя на камарата Кжневъ*.

Ние питаеме г. на Мухановъ, минисгра на вжтрѣшнитѣ работи дѣ се е чуло и видѣло стражари да гласуватъ за бюро.

Ама паистана ли, че на всячки демократи акъла имъ малко таквозника? (изъ в. „Камбана“) —

Единъ анонименъ драматичъ

Около в. „Свободенъ гласъ“, въ брой 35 отъ 12 септемврий т. г., има нахалността да се нахвърли по най-циниченъ начинъ върху г. Регента и пѣвцатѣ отъ мѣстния катедрален хоръ, съ обиди, които ясно рисуватъ нравствената му физиономия. Ние нѣма да опровергаваеме нищо по съдържанието на антрефилето, защото ясно ли и злостно: единъ ежедневникъ похвалилъ хора, та на неизвѣстния капанитетъ (!) по хоровото пѣние, около в. „Свободенъ гласъ“, каго се видѣло (а защо ли?) незаслужено, бърза да го опровергава. Уснѣхътъ на въпросиятъ хоръ е извѣстенъ на всички граждани, понеже той сѣществувалъ вече 12 години, билъ е и единствения, който взема участие при всички църковни служби и тържества. Дали сж вѣрни приписанитѣ качества на пѣненето, това добръ знаятъ богомолцитѣ отъ Съборната църква. Що се отнася до обидитѣ, авторътъ ще получи заслуженото въ Сжда. Членъ отъ хора.

Театрални

Управителния свѣтъ на Театралното д-во въ града ни „Народенъ

Театръ“ въ едно отъ заседанията си е взималъ рѣшение да подкрѣпи морално и материално частния театръ на г-нъ С. Райновъ „Смѣхъ и Сълзи“.

За тази цѣль, той е ходатайствувалъ вѣржд. Варнен. Общ. Свѣтъ да отпусне на трупата, като първа помощъ, прѣвзедената по тазъ годишния бюджетъ сума 100 лв., а така сжщо и да я субсидира за напрѣдъ.

Рѣшението на Театралното Д-во е похвално и ний се надѣемъ, че общинския свѣтъ ще удовлетвори това му желание. Съ тсва ще се даде възможностъ на г-нъ Райнова да подобри трупата съ нови опитни актьорски сили. Ний апелираме и къмъ Варненското интелегентно общество, любители на театра, вмѣсто да посѣщаватъ разни „Ибишовци“, кждѣто се сѣе само развратъ и ориенталищина; тамъ кждѣто не могатъ да се видятъ и да се чуятъ нищо друго освѣтъ разни лгавщини и глупости на „Ибишъ Ага“ — да прѣдпочатъ своето, кждѣто се чуятъ нѣщо свѣстно и поучително.

Кинематографъ

Програма на Модрия Театръ за Понд. Втор., Срѣда и Четвъртакъ:

- 1) Красивия Хемоландъ изгледъ.
- 2) Страданията на единъ баща комич.
- 3) Обирачъ на черква съврѣм. драма
- 4) Опасни оржия — комична
- 5) Ловъ съ соколи изгледъ.
- 6) Деяна царицата на хуостъта фант.
- 7) Гражданката Дашамелъ драма изъ Франц. революция.
- 8) Съделната рокля на комшиятата. Комична.

„Смѣхъ и Сълзи“

Трупата „Смѣхъ и Сълзи“ е приготвила добръ и ще прѣдстави за пръвъ пжтъ въ Варна „Дѣцата на Ванюшина“ драма въ 4 дѣйствия отъ С. Найденовъ.

Ощетяване на хазната.

Писатъ ни отъ града: Подполковникътъ Джеровъ, отъ 8-и п. приморски полкъ, тази пролѣтъ билъ командированъ по едно дѣло на границата; прѣзъ всичкото врѣме на командировката си той е пжтувалъ съ каруцатъ на пограничната рота; за тази цѣль той е телеграфиралъ до ротния командиръ на границата „да се приготвила въ гр. Добричъ каруцата, понеже пристигналъ нѣкой си воененъ слѣдователъ“ — самия подполковникъ Джеровъ. До тукъ добръ, всичко е законно; но интересното е

СВАДБИТѢ ВЪ КАВКАЗЪ

отъ дукния де Роанъ

Свадбитѣ въ Кавказъ се отпразнуватъ съ голѣма тържественостъ. Младата булка облича своитѣ най-хубави труфила, бѣлсва се и, забулена чакъ въ една стая, съ баща си и майка си, пристигането на годешика. Тогава, родителитѣ на младия момъкъ пристигатъ и бащата прави официално искание, на което другитѣ отговарятъ:

— Ний ви приемаме.

Слѣдъ това поздравляватъ се тримъ пжти и бащата на момъка туря прѣстенъ на годешиката, прѣдлага ъ нѣкоя иконка и едни кехлибарени броеници. Вечерта, семейна вечеря. Често пжти свадбата става слѣдъ три години. Свадбата обикновено става въ домътъ на мъжътъ; тогава, неговитѣ родители и приятели отиватъ да взематъ булката. Даватъ се много сребърни подарѣци и този който ги приема, записва сумата върху единъ тефтеръ. Една палатка се приготвя за двѣстѣ или триста поканени. Калаузитѣ търчатъ на половинъ верстъ прѣдъ булката; при пристигането, свѣтървата прѣдлага захаръ и го туря въ устата на бѣдащата си булка, ка-

то ъ нажелава щастие и радостъ прѣзъ новия ъ животъ. У селянитѣ, зестрата се носи съ свадбаритѣ; у расени дървени саудѣци съдържатъ тюфледи възглавници, платна, покривки, изработени отъ самата булка. Свадбата напрѣдва: булката се завежда отъ една матрона (често, нейната кърмачка) въ една стая, гдѣто я облачатъ; сетнѣ отиватъ на черква.

Единъ почетенъ калаузинъ, който става домашенъ приятелъ, държи върху главитѣ на младоженцитѣ два раскошни свадбени вѣнци, украсени съ единъ кръстъ, който означава балдахинъ на живота. Въ черквата прѣдъ краката на младоженцитѣ се поставя една розова копринена черга, а нѣкой пжтъ и просто платно. Публиката не може да се поддига на стѣнитѣ, понеже това би докарало нещастие. Родителитѣ слѣдятъ внимателно пламъка на свѣтитѣ, които държатъ младоженцитѣ: свѣщъта на когото гори по дълго врѣме, той ще преживѣе другия. На вратата почватъ целувкитѣ, сетнѣ чуватъ се пущечни гърмежи, пѣсни и, най-сетнѣ, свадбената вечеря започва. Въ туй врѣ-

ме ловѣждатъ едно седемъ-осемъ годишно момченце, което сяда въ политѣ на булката и то става нейнъ въспитаникъ. На масата мъжа сяда до жена си и приема поздравления. Слѣдъ свѣршека на вечерята, мъжътъ излиза; оженената чака, безъ да подига очи, щото матроната да я покани да стане на свой редъ: тя я отвежда, все забулена, съ родителитѣ на мъжа, на една маса, гдѣто нѣма други хора; тя сяда до нея и избира, за другата страна на омѣжената, най-грозната жена отъ присѣдствуюцитѣ. Тогава, събрали всички, започватъ да се веселятъ и да държатъ безконечни тостове, като поздравляватъ булката:

— Дано стѣжикитѣ ти да сж щастливи! Дай боже да сполучишъ!

Това трае цѣлата нощъ и палмата на пѣрвенство принадлежи на онова отъ двѣтѣ семейства, което може да яде и пие по вече.

Всрѣдъ вечерята, омѣжената, която не е яла нищо се е смяла, се отбулва, и матроната иска позволение да я отведе въ брачната стая, гдѣто тя намира една добра закуска. Послѣ булката си ляга, а матроната чака на вратата до като дойде мъжа.

— Какво носашъ? казва му тя.

Той ъ спуща нѣкоя пара въ рѣцѣтъ и влиза. Вънъ вечерята продължава. Сутринта, мъжа става и оставя,

спорѣтъ положението си, нѣколко рубли въ своето легло; матроната пристига и го облича въ най-хубавитѣ му дрѣхѣ. Правятъ се вече подарѣци: коне, оржия или други нѣща на тѣхнитѣ родители и на почетния калаузинъ. Слѣдъ една недѣля, матроната си отива, за голѣма скръб на омѣжената, като отнеса даровѣтѣ. Прѣзъ една година, младоженцитѣ се обхождатъ твърдѣ нежно съ своитѣ родители, като не сѣдатъ, никога прѣдъ тѣхъ и булката се занимава съ къщната работа, крои и шие хиляди хубави нѣща за тѣхъ.

За да се избегне всичкия този церемониалъ, множество свадби ставатъ съ отвлечение. Въ такъвъ случай, младоженцитѣ си даватъ срѣща. Придруженъ отъ своитѣ приятели, момъка отива съ конь въ галопъ да намѣри пола и свадбата става на двѣ на три. Ако бракътъ е износенъ, родителитѣ даватъ прошка; ако ли не, тѣ отиватъ въ черква да произнесатъ проклетие върху евангелието и войната става ужасна между двѣтѣ семейства.

Дирятъ се работнички за дамски дрѣхѣ. За споразумѣние М. МАТѢВА — Варна,

това, че подполковникът Джеровъ, съдът завръщането си въ полка, е подалъ рапортъ до командира си, като донесълъ, че ужъ билъ ижтвувалъ на свои прѣвозни сѣдства и прѣдставилъ за цѣлѣта едно удостоверение отъ едно село, (кое пмнно, забравихме), съ което се удостоверявало, че подполковникът Джеровъ билъ ходилъ въ редъ села на тая община и обратно, когато положително се знае, че не само не е ходилъ въ тия села, но не ги е виждалъ и не ги знае на клѣбъ сж. Начина по който е взелъ удостоверение отъ незнающия неговото значение селски кметъ ни е извѣстенъ, но за сега го примѣлваме.

Цѣлѣта на удостоверението е ясна — разбира се — да се изкаратъ по вече километри, а слѣдователно да се получатъ повече пѣтни пари, на макаръ и по незаконенъ начинъ.

Горкия добродушенъ селски кметъ не е прочелъ по лицето на подполковникът Джерова цѣлѣта, за която взима удостоверението — искаване повече изходени километри и получаване повече пѣтни пари незаконно — а е мислилъ, че това е само да види началството на Подполковникът Джеровъ, че той е ходилъ по селата.

Запитваме Командира на 8 й приморски полкъ знае ли всичко това и възъ основа на кой законъ и по силата на кое положение сж трѣбвани пѣтни пари на Подполковникът Джеровъ и Дивизионното интенданство ги отпусна, а той вече ги е получилъ?

Като изнасяме горния фактъ публично, ще слѣдимъ какво ще направи респективното началство съ това злоупотрѣбление на Подполковникът Джеровъ; и, ако се замѣчи тази работа, ще излѣземъ съ по подробни свѣдения по тази афера.

Б. Р. Нашия дописникъ заявява, че е готовъ да отговаря прѣдъ сжъ за истинността на горното.

Опровержение.

Провадийския вѣстникъ „Новини“, бр. 22, е помѣстилъ една дописка пълна съ най-долни измислици, което не прави честь, нитона дописника Хр. Митевъ нито на вѣднотелѣ и Петровъ.

Азъ подкажамъ г. Ст. Петровъ, лично да излѣзе и подкрѣпи самъ съ подписа си, тѣзи долни клѣвети и тогава ще видимъ, кой е „разбойникъ“, или доленъ клѣветникъ и всѣки ще си получи заслуженото.

Зетъ ми е ималъ редъ год. възможност да се завърне въ селото си, за уль, но нито той, нито неговите хора, нито азъ си служихме съ такива непростени сѣдства, подкупъ, измама, изнасилване, както вършихте вие, съ вашата тайфа, противъ кандидатурата на зетъ ми, на новооткритата трета учителска ваканция въ село. Той никога пъкъ не е пожелавалъ да замѣсти волнонаемникъ ни учители, макаръ и лично да е каненъ отъ Петрова за това.

Относително моите лични работи, Христо, не искамъ никой да ми диктува и държи смѣтка, както и твоя баща затворихъ, въ единъ хамбаръ, когато крадеше жито да те дойдохъ, и пораста и сега да те видя шефъ на „демократическото“ бюро въ селото.

Блаза на такива бащи, че отхранватъ такива синове! И ако всички членове на демократ. партия сж като тебе, то България щѣше да се заличи до сега отъ Балкански-полуостровъ. Дѣйствително, за паница леща, Христо продаде и свѣсть и убеждения и др. и пр.

Поканятъ ли го за свидѣтель или др. работи, готовъ е да послужи — ама... уши и очи развити, чува и вижда отъ далечъ.

Макаръ и да има такива извънредни способности, нѣма кой да му завижда, а има много хора го съжеляватъ, че ще изгубе даденото отъ баща му.

Едно трѣбва да знаешъ, Христо, че 10 твои дописки за пара сж, защото хората добръ познаватъ кой е Хр. Мариновъ и кой е Хр. Митевъ.

Прѣпоръчвамъ го на Ст. Петровъ да си служи на всѣкъ съ него.
7 Септ. 1910 г. Хр. Мариновъ.
с Тестеджий

Аспирациите на екзарха.

Съ удоволствие и живъ интересъ изчетохме тритѣ статии на Варненския митрополитъ г. Симеона, които в. „Денъ“ публикува на уводно мѣсто. Дядо Симеонъ разкрива, че въ високитѣ правителствени кръгове е ставало дума за прѣвозманието на екзархията въ патриархия и прогласяването на екзарха въ Патриархъ. И въротно по тази причина екзарха се бави цѣла година въ София; но въпрѣки това, ако и да е билъ подкрѣпенъ отъ царъ Фердинандъ и неговитѣ сателити, екзарха не е успѣлъ да осъществя своитѣ аспирации. За тази несполука трѣбва да се благодари на членове отъ свѣтия синодъ, които сж указали непримирима опозиция за подобна авантюра. Като коментира въ уводна статия разкритията на дядо Симеонъ, в. „Денъ“ заключава:

„Появяването на тия статии прѣдъ празника на „независимостта“ (22 септ.) е знаменателно. Види се днешнитѣ висши духовни кръгове иматъ нѣкакъ основания да се опасаватъ, че на 23 септ. се готви прѣвръта, за който говори въ статиятъ сй митрополитъ Симеонъ. Обжждането на това опасение, веднага слѣдъ тревожнитѣ разкрития за окръжавачето на българия съ сжюзени нейни врагове, ще забърка още повече понятията на свѣта за генія на царъ Фердинандъ. Когато го съсѣдитъ ни се готвятъ да ни вържатъ ржцѣтъ и краката, ние не мислимъ за друго, освѣтъ за блѣсъци и корони! Точно каквото е правилъ Фердинандъ Великий пруски, съ когото обичатъ да сравняватъ нашия царъ!“

ВАРНЕНСКИ НАРОД ТЕАТЪРЪ „СМѢХЪ И СЪЛЗИ.“

На 7 септември се откри Варненския Народенъ Театръ „Смѣхъ и Сълзи“ съ пьеситѣ „№ 13“ и „Щастливъ Денъ“.

Пьесата № 13 — това е една модерна драма, пропагата отъ начало до край съ силни психологични моменти, които създаватъ една задушна атмосфера за зрителя; една силна тжга за наредбитѣ на днешния социаленъ строй, който създава хиляди бездомници, паднали жени, у които обаче не сж загинули ствършено понятието за честотлюбие и човѣшко достойнство. Въобще пьесата е една отъ труднитѣ за изпълнение, обаче изпълнението ѝ излѣзе повече отъ задоволително.

Главната роля — Екатерина Ивановна — се изпълни доста сполучливо отъ Г-жа Стрѣлинска, която вложи въ играта всичката сила на своитѣ чувства. И понеже се стрѣми да бѣде най-акуратна въ изпълнението на своята роля тя незабѣлявано и нествътелено отъ голѣма ревностъ къмъ работа прѣминава рамкитѣ на умѣрената раздражителностъ и въ силнитѣ моменти достига до единъ негърпимъ „крѣскъ“, който караше публиката да се събуди отъ увлечението си и да си спомни, че всичко това не става въ дѣйствителностъ.

Въ тоя най-силенъ моментъ частъ отъ неразбраната публика се смѣше; тя не схващаше тоя драматиченъ моментъ. Отъ всичко личи, че Г-жа Стрѣлинска е родена за сцената; нейната сантименталностъ ни довежда до тая последна мисль. Тя е още неопитна, но е съ силно отзывчива душа. Малко повече трудъ и ще бѣде прѣкрасна актриса.

Г-нъ Ив. Яневъ въ ролята на Феодоровъ, чиновникъ, игра удовлетвори-

телно; той не бѣ вникналъ добръ въ тази психология, която измѣчва болезнено Феодорова. Ролята не трѣбва само да се изучава, а и да се асимилира въ най-малкитѣ тънкости. Ние не отказваме, че това е твърдѣ трудно, но актьора трѣбва да се стрѣми да надмине себе си.

За Г-нъ Гандевъ нѣма какво да се каже. Той бѣ твърдѣ добръ въ ролята на Григориевъ, впиолонистъ; извънрдно симпатиченъ.

Въобще може да се каже, че публиката, която разбира малко-много отъ изкуство бѣ доволна отъ изпълнението на пьесата № 13.

Нашата публика обича повете смѣшното, веселото. Ето защо болшинство остана по-доволено отъ изпълнението на комедията „Щастливъ денъ“. Паслж комедиятъ винаги по-лесно сж изпълними, а особено отъ българскитѣ артисти.

Г-нъ Гандевъ въ ролята на Иванъ Захариевъ, началникъ на пощата, бѣ типиченъ и твърдѣ оргиналенъ. Тая захласаностъ въ поитиката и географията и безразличното отношение къмъ всяко друго, Г-нъ Гандевъ прѣдаде съ една голѣма истинчностъ въ играта. Той бѣ отличенъ.

Сжщото може да се каже и за Г-жа Донеузова въ ролята на Олга Няколаевна, както и за Г-жа М. Михайлова въ ролята на Липочка. Г-жа Донеузова твърдѣ добръ вникнала въ ролята си. Тя общава много Г-жа Михайлова не трѣбваше да надминава „Липочка“ въ нейната флегматичностъ съ извънредно прѣсиплени прозавки.

У Г-ца Георгиева въ ролята на „Настя“ се забѣлѣваше голѣмо смущение и несвободни движения. Малко повече куражъ, по-свободно държане на сцената биха дали необходимото на г-ца Георгиева, за да стане добра актриса.

Г-нъ Македонски, въ ролята на генерала, му липсваха генералски манери: изкуственостъ въ движенията му — дичека, явно. Аристократичното, надмѣнното въ строгия генералъ, и найновото смѣшното на възбуждения старикъ генералъ, трѣбваше да се прѣдаде съ по-голѣма сила. Въ всѣки случай г-нъ Македонски бѣ могълъ да ни задоволи повече, ако се амбицира.

Г-нъ Хр. Калиновъ, въ ролята на Василъ Сергеевичъ не приличаше на влюбенъ, който иска да се жени. Малко повече чувствъ и би ни далъ нѣщо по-добро Г-нъ Ив. Яневъ въ ролята на градски кметъ и Михаленко, пощенски раздавачъ, изпълниха добръ ролитѣ си.

Общи заключения: Трупата на Г-на Райновъ общава да стане необходима за гр. Варна, ако г-да актьоритѣ и актриситѣ бждатъ по акуратни и вискателни къмъ работата, съ която сж натоварени. Малко повече сговоръ и прѣданостъ, безъ караници и крамоли, каквито обикновено се сѣбцатъ въ всѣка трупна, и работа би трѣгнала на всички.

Отъ друга страна, варненската публика трѣбва на всѣка пѣна да подкрѣпначенатото „мжно“ дѣло, като по тоя начинъ създаде здравитѣ основи на бждация постоянненъ народенъ театръ въ Варна, която се има прѣдъ видъ, че скоро ще бѣде построенъ новъ театръ. Общината трѣбва да субсидира трупата за да могатъ да се привлекатъ по добри сили, а добритѣ на не се изгърватъ.

Като показваме благодарността си чрезъ Г-нъ Райнова на членове на трупата, благопожелаваме имъ най-голѣмъ успѣхъ.

Зритель.

Въ чужбина

Прѣминаване на алпийскъ съ аеропланъ.

Лѣтението по въздуха съ аероплани отудва свѣта. Французитѣ въздухоплататели правятъ бързи и неочаквани успѣхи въ това направление. Разбира се, че тѣхнитѣ подвизи се възнаграждаватъ скъпо и прѣскало.

Сега е устроено състезание за прѣминуване на Алпийскъ съ аеропланъ. Учасникитѣ въ това състезание трѣбва да трѣгнатъ отъ Бриги (Швейцария), да прѣминатъ Алпийскъ и да стигнатъ Миланъ. Прѣди нѣколко мѣсеци едва ли можеше да се помисли, че ще се намѣрятъ такива неустрашими хора, които да прѣхвъркнатъ прѣзъ високитѣ и свѣдени върхове на Алпийскъ. А днесъ явяватъ се четирма конкуренти, между които Шавезъ и Вайманъ. За да се разбере фаягастичното дѣло, което прѣдприематъ тѣзи въздухоплататели, трѣбва човѣкъ да е виждалъ Алпийскъ: тѣзи каменисти и ледени гиганти, които исправятъ гордо своитѣ глави къмъ небето и ужаснитѣ бездни, прѣдъ които човѣкъ се зашеметява.

Шавезъ е направилъ слѣднитѣ извѣления:

— Прѣдприятието е мжно, но осъществимо при добро врѣме. Азъ съмъ занятъ особено съ дѣйствието, което студа може да упражни върху мотора и другитѣ части на аероплана. Ако при лѣтението маслото на мотора замръзне, толкова по злѣ! Азъ ще падна или ще успея.

А споредъ Ваймана, прѣминуването на Алпийскъ е едно удоволствие и ето какво казва той:

— Вѣрно е, че планинитѣ сж доста високи, но безъ планини състѣзането би изгубило всѣкакъвъ интересъ. Азъ не съмъ ималъ още случая да опитамъ основно моя апаратъ. Ще направя това сега при преминуване на Алпийскъ. Азъ рассчитамъ на доброто врѣме и на слънцето. Съ моя бързъ апаратъ, азъ мисля да прѣлѣтя твърдѣ скоро началнитѣ 40 километра.

Ето какво е душевното настроение на двата героя, които искатъ да завладѣятъ планинитѣ.

Бѣхме писали горнитѣ бѣлѣжки, когато узнахме за сполучливия полѣтъ на Шавезъ. На 10 т. м. той се е издигналъ въ небеснитѣ висини като нѣкоя стрѣла. Очевидци разправятъ, че никогашъ не сж виждали подобно илѣнително зрѣлище. Шавезъ се издигналъ на 2500 метра височина и прѣхвъркналъ Семплонъ. Трѣгналъ на 1/2 часа, Шавезъ арминувалъ Алпийскъ и на 2 часа и 10 минути слеза близо до града Домодосола. Бельгийския авиатикъ Кристианъ плакалъ отъ радостъ, когато глѣдалъ великолѣпното хвърчение на аероплана. „Нито не може да се сравни съ великолѣпното на това зрѣлище, заявява той. Прѣдъ живота си нѣщо по прѣкрасно не съмъ виждалъ“.

За голѣмо съжаление, на слизание къмъ Домодосола, мотора се поврѣдилъ и аероплана съ изумителна бързина полѣтълъ къмъ земята. Шавезъ падналъ на една страна, стрѣшилъ си двата крака, кръвта бликнала отъ устата му и той останалъ полумъртъвъ. Веднага той билъ отведенъ въ болницата и му била дадена първа медицинска помощъ. Споредъ мнѣнието на лѣкаритѣ, той щѣлъ да оздравѣе напълно.

Италианския комитетъ, който организира това състезание, щѣлъ да му даде първата премия отъ 70,000 лева. Шавезъ съ пълно право печели тази прѣмия, защото той прѣмина недостъпнитѣ Алпи. За голѣма печаль, когато пишмѣ тия редове, телеграфа ни донесе скръбната вѣсть, че Шавезъ се поминалъ. — Слѣдъ инцидента съ Шавезъ, Вайманъ се отказалъ да направя опитъ за прѣминуване на Алпийскъ.

Вѣстникъ „Свѣткавица“ рекламира

най-евтино.

* * *
Опашати пигмен въ Нова-Гвинея.
Лондонския вѣстникъ Observer пуб-
ликува едно твърдѣ интересно ин-
тервью, което е ималъ единъ отъ
сътрудниците му съ управителя на
Нова Гвинея Мюррей, за сега въ от-
пускъ въ Лондонъ.

Г. Мюррей заявилъ, че ще мизнатъ
още много вѣкове прѣди свѣта да
узнае потайноститѣ на Нова-Гвинея.
Туземцитѣ сж потвърдили прѣдъ г.
Мюррей, че отъ другата страна на
планинитѣ се намирала една особена
раса отъ пигмен, снабдени съ твърдѣ
дълги оанки, прилични на маймун-
скитѣ.

Между другото, единъ туземецъ е
расправилъ слѣдната смѣшна история:

Тия опашати пигмен живѣятъ въ
твърдѣ малки кжщи. Верѣтъ жилищъ-
то има издълбани дупки, въ които
всѣки пигмей при лягане пхва о-
пашката си за да не го стѣснява и да
може да спи. Единъ път азъ се по-
шегувахъ да се скрѣя въ едно жили-
ще и да вържа опашкитѣ на всички
пигмени; и наистина, азъ успѣхъ да ги
вържа и сегнѣ побързахъ да избѣ-
гамъ. Тѣ ме видяха и не можеха да
мърдатъ, а само отправяха закъвтел-
ни жестове.

ЛОНГЛАЙФЪ (ДЪЛЪГЪ ЖИВОТЪ)

ПРЕДСТАВИТЕЛСКА КЖЩА ЯНАКИ ХР. ЯНАКЕВЪ ВАРНА.

Най-главна необходимостъ!

Нуждата отъ прѣчистване въздуха, никой не
може да оспорва, ПИТА СЕ, обаче, кое е най-до-
брото и най-сигурно срдѣство за това. ОТГОВО-
РЪТЪ Е: да се озонира т. е. да се вкара по нѣка-
къвъ начинъ ОЗОНЪ въ разваленния въздухъ на по-
мѣщенieto.

Благотворното влияние на озона върху органи-
змътъ познава всѣки, горѣ долу, интелегентъ човѣкъ
и нѣма нужда да се спирамъ върху това.

Като прѣпоръчвамъ всеизвѣстния апаратъ за
прѣчистване въздуха, чрѣзъ озониране нареченъ
„ЛОНГЛАЙФЪ“ (дълъгъ животъ), който е
введенъ вече въ 48 дър-
жави на свѣта, удостоенъ е съ най-големитѣ награди
и е обеспанъ съ хиляди похвали и благодарности.
Азъ цитирамъ една незначителна частъ отъ безброй-
нитѣ благодарствени писма на най-видни авторитети.

1. Отъ канцеларията на НЕГОВО ВЕЛИЧЕ-
СТВО ИМПЕРАТОРЪ ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I отъ
Австро-Унгария: „Съобщаваме Ви, че Негово Вели-
чество благоволѣ да приеме за употреблени апарата
„ЛОНГЛАЙФЪ“ и че той дѣйствува отлично.“

2. Отъ докторския клубъ въ Виена: „Ще се
трудимъ чрѣзъ прѣпоръчване да способствуваме за
разпространението на прѣвъзходния Ви апаратъ
„ЛОНГЛАЙФЪ.“

3. Отъ дирекцията на Военното училище въ Цара (Далмация):
„Тѣй като купения прѣди една година апаратъ „ЛОНГЛАЙФЪ“ ни
напълно задоволи, молимъ да ни се изпратятъ нови 62 апарата ком-
плектъ чрѣзъ пощенски колетѣ по 5 кгр.“

4. Отъ професоръ Dr Erasche, деканъ на медицинския факултетъ
отъ Виенския университетъ: „Напълно съмъ доволенъ отъ апарата
„ЛОНГЛАЙФЪ.“

5. Отъ Dr Bogdan въ Виена: „Познавамъ отличнитѣ качества
на вашия апаратъ „ЛОНГЛАЙФЪ“ и ще го прѣпоръчамъ най-горѣщо
въ кръга на моитѣ пациенти и познати.“

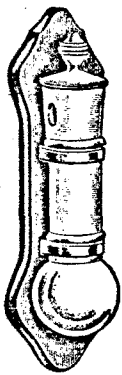
6. Отъ болницата ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I въ Bielitz: „Молимъ
да ни изпратите още 15 апарата, за прѣчистване въздуха „ЛОНГ-
ЛАЙФЪ“ и пр. пр. още хиляди благодарности.“

Всички запитвания, поръчки и др. се отправятъ до единствения
рѣдставителъ и депозиторъ на ЦАРСТВОТО БЪЛГАРИЯ

ЯНАКИ ХР. ЯНАКЕВЪ — ВАРНА.

Български проспекти се изпращатъ безплатно.

ЛОНГЛАЙФЪ

Най-добрия
автоматически
апаратъ за прѣ-
чистване въз-
духа.

Най-високи награди

Прѣпоръчанъ отъ
докторитѣ.

Важно извѣстие за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми при-
стигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери,

циркуляри и пр.

Поръжитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта

съ съвършенно намалени цѣни.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатни-
цата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно
разположение човѣкъ за приемъ и прѣдъ, поръжитѣ.

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ие — ВАРНА,

е снабдена съ всичкитѣ принадлежности: моторъ и специа-
листи работници, приема да изработва по най-модеренъ на-
чинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ
видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за
брашно, мишенѣ за войската, кораци за тетрадки и блокове,
реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: П. Зенгиновъ & С-ие.

ВАСИЛЪ ХР. ПОПОВЪ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ

(УЛИЦА „ПРЪСЛАВСКА“).

Изработва разни МЖЖКИ и ДЪТСКИ дрѣхи по най-модеренъ
начинъ, който задовелява и най-изтънчения вкусъ.

Цѣни най-износни.

Важно за г-да строителитѣ

Христо П. Овчаровъ

Тара Шейтаджикъ.

Съобщавамъ на г-да строителитѣ, че се установихъ въ гара
Шейтаджикъ и открийхъ собствена карьера за прочутитѣ и удобре-
ни отъ самото Министерство на Общ. Сгради, Шейтаджикски ка-
мани, отъ които доставлявамъ на износни цѣни, като: цокълъ, стѣ-
пала, подпрозорци, булдуари, парпети, плочи за постлѣне дво-
рове и др.

За споразумѣние отъ провинцията направо до менъ, а за града
Варна, до Петръ П. Овчаровъ & С-ие.

Съ почитание:

Христо П. Овчаровъ.

8—10

Д-ство „Рѣшителностъ“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобе-
ли, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ сто-
ларски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дю-
геня на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“,
близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 3—10